

[Udenrigsministeren.]

arbejde har nu i Virkeligheden bestaaet i nogle og tredive Aar, og det maa da antages i Løbet af denne lange Tid at have staaet sin Prøve. Der har hele denne Tid igennem stadig været Synspunkter, med Hensyn til hvilke der var betydelig Forskel mellem Socialdemokratiets Opfattelse og Det radikale Venstres Opfattelse; hvis der ikke var det, saa var vi vel blevet til eet Parti og havde ikke kunnet bevare Stillingen som to Partier, saaledes som Tilfældet har været den lange Tid igennem. Men jeg føjer dertil, at til Trods for saadanne afvigende Synspunkter har der været tilstrækkelig Enighed om de Opgaver, der laa for, til at man kunde komme til Forstaaelse med Hensyn til den rette Løsning af hver af disse, efterhaanden som Tiden var inde til at tage dem op til Afgørelse. Paa dette Grundlag er Samarbejdet ført igennem i disse Aar, og jeg skal saa lidt som andre udtale mig om, hvordan kommende Tidens Begivenheder vil blive, men jeg tror at kunne sige, at et Samarbejde, der sikrer et fast Flertal i denne Sal og derigennem Ro i Danmarks Politik og Mulighed for en fortsat rolig Udvikling, fremdeles vil være af den største Værdi for Vilkaarene, under hvilke Danmark skal imødegaa de Vanskeligheder, som Verdensudviklingen skaber.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen gjorde enkelte Bemærkninger med Hensyn til Karakteren af den Udenrigspolitik, som føres, eller i hvert Fald Maaden, hvorpaa den føres. Paa to Punkter vedrørte disse Bemærkninger Ting, som jeg har haft med at gøre. Det ene Punkt var det, som det ærede Medlem kaldte en Ensretning af den danske Presse. Ja, jeg maa sige, at naar jeg læser den danske Presse i dens forskellige Afskygninger, er det mig noget svært at faa det Indtryk, at det er en ensrettet Presse, ogsaa naar jeg tænker paa den Maade, hvorpaa denne Presse behandler Begivenheder ude i Verden. Derimod er det rigtigt, at jeg baade fra denne Talerstol og andetsteds har opfordret Pressen til at bidrage sit til, at der kan skabes og opretholdes Tillid i den øvrige Verden til den upartiske Holdning over for Magtgrupperne, om hvis Gennemførelse vi efter de faldne Udtalelser alle er enige her i Salen. Det er klart, at Vanskeligheder for Opretholdelsen af denne Tillid kan skabes, naar man i offentlige Udtalelser det ene eller det andet Sted, i Presse som paa anden Maade, giver Udtryk for meget stærke Stemninger over for Magtgrupper, over for hvilke den danske Stat staar upartisk.

Ingen kan ønske, at det danske Folk skal staa uden Følelse over for de Begivenheder, der udspilles rundt om i Verden, men hvad vi maa ønske, er, at disse Følelser forenes med et Ønske om at forstaa Synspunkter i hver af de bestaaende Magtgrupper, og at denne Forstaaelse fører til, at man ikke hengiver sig til den Tilbøjelighed, som mange Mennesker har til at gøre alt paa den ene Side fuldkommen sort og alt paa den anden Side fuldkommen hvidt.

Det ærede Medlem sagde dernæst nogle Ord om Handelstraktaten med Tyskland; han mente, at den indeholdt en Ydmygelse for Danmark og forarmede Landet. Der er i denne Handelstraktat med Tyskland ingen Ydmygelse for Danmark; den er af lignende Karakter som de Handelsaftaler, en Række Stater, deriblandt Stormagter, har sluttet med Tyskland. Det er heller ikke en Handelstraktat, der forarmede Danmark, det er tværtimod saaledes, at det under de forskellige Handelsaftaler, vi i de senere Aar har sluttet med Tyskland, er lykkedes at fordoble i Værdi Danmarks Udførsel til Tyskland, forøge Mængden og derigennem aflaste andre Markeder og paa dette Grundlag at opnaa en meget stærk Fremgang for dansk Økonomi og ikke mindst for det Erhverv, som Tiderne har været imod, og som vi derfor først og fremmest maa indrette vore Bestræbelser paa at fremme og give gunstigere Vilkaar, det danske Landbrug.

Jeg skal hertil føje nogle Ord til det ærede Medlem Hr. Schmidt. Jeg anerkender for min Del den rolige Tone, hvori det ærede Medlem har udtalt sig i Aften som ved andre Lejligheder. Jeg anerkender ogsaa det Ønske om gensidig Forstaaelse, der har præget det ærede Medlems Udtalelser. De enkelte Punkter, han fremdrog her, skal jeg ikke komme ind paa, men der var i hans Slutningsbemærkninger nogle Ord, som naturligt kræver et Svar fra min Side her i Aften. Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, var det hans Opfattelse, at den Maade, hvorpaa Grænsespørgsmaalet blev løst, ikke stemmede med Nordens Principper, og han haabede derfor paa en anden Forstaaelse af dette Spørgsmaal i andre nordiske Lande end den, han mente at staa over for i Danmark. Jeg tror heroverfor at kunne sige dette, at de andre nordiske Lande ser paa dette Spørgsmaal paa samme Maade, som man ser paa det her i Danmark. Der er i den Afgørelse, som her blev truffet, intet, der kan siges paa nogen Maade at være i Uoverensstemmelse med de almene Principper for nationale Spørgsmaals Afgørelse, som har